

[Aksel Larsen.]

har tænkt sig at gøre ved dette forhold, men jeg ved i hvert fald, at det er en idé til overvejelse.

Jeg er ikke helt klar over, om man ved lov kan sige, at bankerne skal givet noget højere indlånsrente. Jeg vil ikke være fremmed for tanken. Jeg vil heller ikke være fremmed for tanken om ad lovgivningens vej at gribe ind over for svælget mellem bankernes indlånsrente og udlånsrente; det forekommer mig for stort. Men det er måske noget, som vi kan beskæftige os praktisk med i udvalget, når vi relativt hurtigt bliver enige om at begrave dette lovforslag — eller rettere sagt, at føre det frem til anden behandling i folketinget med anbefaling om, at det bliver forkastet.

Hilmar Baunsgaard: Som det fremgår af forslaget og er fremgået af debatten her, er det forslag, der er til behandling, et forslag om at genindføre de kapitalbindingsordninger, der blev ophævet i foråret. De kapitalbindingsregler, der blev ophævet i foråret, havde åbenbare svagheder for ikke at sige åbenbare skattemæssige urimeligheder. De var sådan indrettet, at der for opsparing af samme beløb blev givet en mange gange større skattelettelse til store indtægter end til mindre indtægter, og det var en åbenbar urimelighed i vor skattelovgivning, at en sådan mulighed forelå.

Som forslaget nu er udarbejdet af venstre og konservative, er denne svaghed fjernet, idet forslaget går ud på, at skattelettelsen skal gives som en bestemt procentdel af det beløb, der sættes ind, og med lige stort beløb til alle som et nedslag i skatten. For så vidt er dette forslag altså langt bedre end den ordning, der blev afskaffet. En sammenligning mellem det, der blev afskaffet, og det, der nu er foreslået, måtte uden forbehold føre til, at man foretrak det, der nu er foreslået. Men det rigtige må være at gøre et forsøg på at vurdere det forslag, der her er fremsat, sammenlignet med mulighederne for at finde andre former for begunstiggelse af en eventuel opsparing. Der er jo nemlig andre svagheder i den form for kapitalbindingsregler, vi havde, end den, jeg lige har omtalt.

Formålet er angivet at være, at man vil fremme en opsparing, og vi bliver vel aldrig

færdig med at diskutere, i hvilket omfang der har været tale om egentlig fremme af opsparingen. Jeg tror dog, man er kommet så langt, at det må erkendes, at nogen opsparing er blevet fremmet igennem ordningen. Men formålet er altså at fremme opsparingen, og når folk har den mulighed — som de også vil have efter dette forslag — når 5 års perioden er udløbet, automatisk at forlænge den, uden at der præsteres en ny opsparing, så er det på baggrund af det angivne formål: at fremme nyopsparing, en svaghed, at loven er sådan indrettet. Derfor er jeg ikke sikker på, at forslaget i den foreliggende form sådan uden videre kan accepteres.

Vi har fra det radikale venstres side ikke lagt skjul på — og vi er fortsat af den opfattelse — at det er ønskeligt at få fjernet den slags ting, som der her er tale om, fra skattelovgivningen i det hele taget, men vi har også haft den hensigt med det, at vi herigennem skulle nå frem til en forenkling af vor skattelovgivning, en forenkling, som også ville give sig udslag i, at man kom til at operere med lagere skatteprocenter. Det lovforslag, som vi efter dagsordenen skal behandle senere på dagen, viser nu, at der finder en ret stærk stigning sted i skatteprogressionen, sådan at selv mellemindtægter vil blive udsat for en faktisk ikke helt uvæsentlig skatteforhøjelse, og det er klart, at ens indstilling til problemerne om fradragsmuligheder og skattebegunstigelsesmuligheder i skattelovgivningen må ses i dette nye lys.

Hvis man havde ophævet kapitalbindingsreglerne og ikke havde ændret progressionskurven i skattelovgivningen, ville der i selve ophævelsen ligge en faktisk progressiv virkning, idet de højere indtægter fik frataget en relativt større fordel end mindre indtægter; altså ville man have skærpet progressionen. Men når man så oveni dette skærper skatteprogressionen i selve skatteskalaen, er det klart, at der kan være behov for at se på, om virkningerne over for opsparingen herefter totalt er blevet sådan, at der er grund til at finde veje til en mulig begunstiggelse af opsparingen.

Jeg noterede selvfølgelig med interesse, at hr. Aksel Larsen sagde, det var naturligt, om man fik en højere rente for at binde